

DISSE^{8.}
TATI^O CATOPTRICA

De
**LOCO IMAGINUM
A SPECULIS REPRÆ-
SENTATARUM,**

Quam
**DIVINI NUMINIS adnuente gratia,
AU^TC^ORITATE
AMPLISSIMI ORDINIS PHILOSOPHICI,
PRÆSIDE**

DECANO ejusd. Amplissimæ Facultatis Spectatissimo,

V I R O

PRÆNOBILISSIMO atq; EXCELLENTISSIMO
**DN. M. JOH. CHRISTOPHORO
STURMIO,**

Mathem. & Phys. P. P. Celeberrimo,

DN. PATRONO ac PRÆCEPTORE
ætatem devenerando atq; colendo,

Pro summis in Philosophia honoribus ritè impetrandis
Publice defendet

ALBERTUS VEIEL,

Ulmensis.

D. 7. Jun. A. R. S. M DC XCIII.

ALTDORFI

Literis HENRICI MEYERI, Universit. Typographi.

Optica.

166,4.

3j. 13.

DISSERTRATICA
MAGISTERIUM
SCHOLASTICUM
ARTIS MAGISTRI

ALBRECHTUS DE VITRY
ARCHITECTUS

DE TRIBUS MASTRIS
ARCHITECTORIBUS
ET SCULPTORIBUS

ET DE PICTORIBUS
ARCHITECTORIBUS
ET SCULPTORIBUS

Sächsische
Landesbibliothek
Dresden

PRÆFAMEN.

Ulam admirandæ ac prodigiosæ sint
speculares apparentiæ, ii demum
experiuntur qui interiora Cato-
ptrices perlustrant. Licet enim in
limine statim hujus scientiæ phas-
mata occurrant non adeo miranda primo ad-
spectu; ita tamen natura propemodum omnes
comparati sumus, ut ea, que nobis semper obvia,
quaq; quotidie videmus, maxime licet sapius mi-
randa atque stupenda, minime miremur, ea
vero qua non tam communia, quamvis ejusdem
sint nature, maximopere stupeamus. Quotus-
quisq; enim est nostrum, qui, cum toties specu-
lum inspiciat, vel semel animadvertisat, videre
se faciem suam post speculum aequa distantem a
speculo, ac illa quidem ab eodem ante abest; aut
si animadvertisit forsan, nihil tamen illud aut
parum curat, & ne quidem sollicitus est inda-
gare, quis & qualis sit ille locus, in quo faciem

A 2

suam

juam constitutam vennit: e contrario inspiciendo speculum aliquod concavum, & faciem in aëre suspensam videndo, quis est, quem res tam insolens & nova non summam in admirationem rapiat? cum tamen prius illud phænomenon, si non magis, saltem aequi mirabile videri posset, quod hic apertum liberumq; locum, in quo imago volitare quasi possit, videamus, ibi vero plerumq; parietibus aliisq; obstaculis impeditum. Quicquid vero hujus sit; certum interim manet, utrasque, tam communes quam rariores, in speculis apparentias admiratione esse dignissimas, licet priores tales esse illi tantummodo dicant, qui altius illas perpendunt. Has inter autem cum etiam emineant illæ, quæ circa situm, sive locum imaginum a speculis representatarum spestandas nobis se præbent; eas etiam hac vice, quantum quidem vires & temporis angustia permittunt, recensebimus, atque ad suas causas reducemus.

CA

CAPUT I.

Præcipua circa locum imaginum specularium
phænomena enarrans.

§. I.

Distinctius itaq; phænomena hæc consideraturi, primo loco monemus, occupatos nos fore circa illas solummodo apparentias, quas nobis communiora tria speculorum genera, plana videlicet, convexa, atque concava sphærica exhibent; alia, & inumeras, quæ ex his tribus componi possunt species, nunc præterituri. Excludimus deinde illa quoque phænomena, quæ non unius, sed plurium speculorum ope producuntur, utpote quæ peculiarem explanationem requirunt, & de quibus interim videri potest *Schottus* in Magiæ Universalis parte Catoptrica.

§. II.

Incipiendo autem a planis, utpote omnium communissimis atque simplicissimis, primum, quod omnes tota die cernimus phænomenon, hoc se nobis offert: quod speculum aliquod perfecte planum inspicientes comprehendimus faciem nostram, vel aliud objectum speculo oppositum, post illud, & si recte attendimus, in eo loco apparere, qui æquali plane intervallo a speculo pone distet, ei, quo nos vel aliud objectum a parte anteriore ab eo distamus. Neque id in certis solum casibus, sed semper contingit. Sive oculus noster pone objectum, sive ante illud, sive infra illud, sive supra, sive propior objecto, sive remotior ab eo constitutus fuerit; cumque nullum spatium post speculum esse vacuum quidem

liberumq; ad excipiendas imagines ipsi manibus palpe-
mus , quo magis tamen ad speculum accedimus vel ab
eo recedimus , aut rem aliquam ei admovemus, vel re-
movemus , eo magis etiam imaginem post speculum
visam , tanquam in amplo satis spatio , ad illud accede-
re , vel ab eo retrocedere videmus , aut rei simula-
crum , tanquam proprius vel longinquius positum, con-
tuemur.

§. III.

Verum enim vero, dubitare quis haud immerito pos-
set , num adeo exacte æquales sint distantiæ illæ inter
objectum & speculum ex una , & inter hoc idem , atque
illius imaginem, ex altera parte. Quamvis enim prioris
mensuram capere liceat, posterioris tamen non item
determinatu tam facilem esse. Sed rem ita se haben-
tem monstrabimus primo , aut verius illustrabimus,
duobus specialibus exemplis , rationes deinde quoque
exemplorum inferius demonstraturi. Concipiamus v.
gr. in casu fig. 1., A B esse speculum e pariete aliquo sus-
pensum , C D vero objectum illi oppositum , sub quo
hic perpendiculariter constitutus sit oculus E K. Hic
certe videbit objectum , aut ejus simulacrum percipiet
in c d quasi positum , quem locum æque a speculi tergo
distare, ac facies ejusdem ab objecto, non equidem geo-
metrica & exacta mensuratione , sed sensuali conjectura
& aestimatione manifestum est. Sic in fig. 2. casu quo-
que , quanquam oculus E remotior ab objecto CD , ac
desuper inspiciat speculum A B, nihilominus si distantias
invicem conferemus, convenire illas sensibiliter , oculari
judicio facile patebit.

§. IV.

A planis ad convexa transitum facientibus secun-
dum

dum occurrit phænomenon, sed valde a priori differens: In speculis enim planis eadem semper distantia objecti ad speculum usque, & hujus ad illius imaginem, manet, cujuscunque etiam illa fuerint quantitatis, sive majora, sive minora; at in convexis notabile discrimen affert quantitas speculorum. Repræsentant quidem imagines etiam post speculum, inque situ erecto, verum proprius semper, ac objectum a parte ipsius anteriore abest; eoque magis, quo minor sphæra, aut minoris sphæræ segmentum illud fuerit, adeo ut tandem in ipsa speculi superficie hærere videatur imago: quod vulgari exemplo in globulis istis argenteis vel stanneis ad vestimenta liganda adhiberi solitis, experimur. Declarabimus rem exemplo, juxta quod deinceps omnia reliqua phænomena haud difficulter concipi poterunt. Sit e. gr. in casu fig. 3. A B speculum ejusmodi convexum, C D vero objectum, quod oculus in c d valde propinquum videt, atque propterea etiam minus multo vero objecto illud deprehendet.

§. V.

Convexa excipiunt nunc quoque concava, quorum phænomena sicuti in omnibus proprietates habent longe mirabiliores ac prodigiis similiores reliquis; ita etiam circa locum imaginum vix satis miranda atque stupenda sistunt spectacula. Non enim ea solum præstant, quæ plana & convexa, exhibendo res ultra speculum, sed & præterea circa locum mire variant apparentiæ. Modo enim ille æquali intervallo a speculi postica parte abest, cum eo, quo objectum ab ejusdem parte antica modo nonnihil remotius; interdum vero aliquot vicibus posterius spatium anterius excedit: quandoque inter visum & speculum imago spectatur in aëre quasi volans:

tans: aliquando in speculi, quandoque vero in eadem cum visu superficie, & nonnunquam retro visum. Atque hæc omnia contingunt pro varia objecti & oculi collatione, quæ, prout diversa fuerit, diversa quoque hæc sistit phænomena. Ut res clarius evadat, illustramus eam duobus iterum exemplis. Supponamus in casu fig. 4. A B esse speculum cayum, oculum vero nostrum collocatum esse inter centrum L, & superficiem speculi, in E, jam videbit hic objectum C D, remoto satis loco, & quidem eo semper remotiori, quo remotior oculus a superficie speculi intra centrum fuerit. Idem vero speculum A B in casu fig. 5. intuens oculus E, post centrum L positus, videt objectum C D, ante speculum in aëre pendulum in c d, & quidem (quod auget admirationem, præsentis vero loci non est,) inversum. Et hæc sunt primaria duo speculi cavi phænomena: reliquorum enim differentia non est aliunde, quam à majori, vel minori oculi & objecti a speculo distantia; juxta quam etiam deinde objecti imago vel proprius speculo, vel proprius visui conspicitur.

CAP. II.

Principia quædam demonstrandi præmittens.

§. I.

PErspectis hisce phænomenis, in caussas quoque illorum ac fundamenta inquiramus necesse est: priusquam vero illa consideramus, præsupposita quædam, ad melius illa percipienda, præmittenda videntur.

§. II. Sup-

§. II.

Supponimus igitur primo, omne corpus, sive lumenosum illud fuerit sive illuminatum aut coloratum, radios ex quovis sui punto quaqua versum in medium diaphanum emittere, hos vero tamdiu in recta linea procedere, donec in corpus aliquod opacum, aptum ad ipsos reflectendum, impingant, sic autem impactos atque ulterius progredi prohibitos reverti in idem diaphanum, per quod antea transierant.

§. III.

Cum deinde radii hunc in modum in corpus opacum illapsi, pro varia illius dispositione varie reflectantur; secundo supponimus eos levavi ac polito corpori impulsos ad angulos aequales reflecti: nimirum, ut semper in quibusvis ejusmodi corporibus, sive plana illa fuerint, sive convexa, sive concava, angulus, qui est inter superficiem speculi & radium incidentem; quales in appositis figuris sunt anguli AFC, ei qui est inter radium reflexum & superficiem speculi, ut sunt anguli EFB, aequalis sit.

§. IV.

Generalis fundamenti loco assumimus jam illud Jacobi Rohaulti, quod nobis omnium maxime arrisit, juxta quod etiam omnes circa locum apparentias in Tract. Phys. Part. I. Cap. XXXIV, deduxit; & est hoc: *Locus cuiuscunq; puncti radiantis speculo mediante apparens est, ubi duo ejus radii in speculum prolapsi, exinde reflexi, & extreum pupillae ambitum ingressi, concurrunt, si retro per puncta reflexionis in linea recta producantur.*

§. V.

Id quod probamus hoc modo: Certum est nos omne visile punctum in directa visione ibi videre, ubi

B

duos

duos radios ex illo progressos & oculum moventes, concurrere sentimus, id cum nunquam non fieri per lineam rectam anima experta sit, huic visioni adsueta, quandocumque objecti alicujus sive puncti duos radios excipit, directe eos ex illo punto prodiisse judicat, in quo retro continuati concurrerent, nec attendit representari sibi objecti imaginem aliquando quoque per radios reflexos, utpote cuius reflexionis, aut quid radiis exceptis in via acciderit, potentia sensitiva qua talis ignara penitus est.

VI.

Ut autem pateat quomodo in quolibet casu tales duo radii in speculum incident atque ab illo reflectantur, primo observandum est, quod & Rohaultius l. c. monet, quamvis unum quodque punctum objecti visibilis multitudinem radiorum mittat, qui speculi superficiem totam cooperiunt, solummodo tamen eorum quosdam oculum posse attingere certo cuiusdam loco adhaerentem. Nam cum angulus incidentiae angulo reflexionis æqualis esse debeat, in aprico est non plures oculum intus ferire posse radios quam extremas pupillæ ambitus capit, non enim possibile est ut plures radii quam unus æqualitatem angulorum in incidentia & reflexione servent, quamprimum enim v. gr. radius CF sursum paululum se reclinaret, angulus ille, ei, qui est reflexionis, inæqualis foret, vel si æqualis efficeretur, tunc radius reflexus oculum præteriret. Dato itaque speculo, objecto & oculo, (positu in generales Catoptrices regulas non impingente) ducendus primum radius ex aliquo objecti punto in speculum, qui reflexus pupillam superne v. gr. in E introgressurus videtur; quod si vero spes fecellerit, pro re nata corrigendus erit radius,

dius, atque vel superius magis, vel inferius, reflexionis punctum quærendum, invento autem uno radio, alter, pro natura speculi magis vel minus divergens, ita describendus est, ut pupillam inferius in K introire possit: radii ergo tales duo ad æquales angulos reflexi, (mensurâ semper ab uno captâ & altero ad illam descripto) punctum, e quo prodiere, repræsentant, ac sic plures ex toto aliquo corpore egredientes, totam illius imaginem.

§. VII.

Differuimus quidem haec tenus de uno solum oculo, verum idem quoque intelligendum est de altero, & utroque simul: nam veluti in directa visione objectum aliquod eodem modo inque eodem loco, uno & duobus oculis videmus, neque unicum ibi & hic in diversis locis geminatum; sic quoque in reflexa visione nihil mutationis affert pluralitas oculorum, verum in eodem loco quo uno oculo, ambobus etiam oculis objectum cernimus.

CAP. III.

Ex principiis supra præmissis Phænomenorum Cap. I. enarratorum cauſas
deducens.

§. I.

JA&to nunc generali fundamento, ad speciales quoque cauſas reducamus phænomena illa Cap. I. enarrata, ordine propofito progredientes.

B 2

§. II. Cui

Cur itaque in planis speculis locus imaginis æquilater a speculo distet , ac objectum ipsum , videbimus , si ponamus in fig. 1. objectum CD emittere radios e quovis sui punto in speculum AB, (confusionis evitandæ gratia apponimus binos tantummodo e duabus objecti extremitatibus exeuntes) & hic in F,G,H & I: hi secundum legem reflexionis reverberantur & incidunt in oculum EK, qui quidem objectum quod in CD ponitur videt, at quia mens , ut supra diximus , secundum linneam rectam & radios oculum immediate attingentes judicare est adsueta , hinc prolongat radios EF & KG, EH & KI a speculi superficie reflexos usque ad finem illum concussum in c ac d, e quibus punctis utrosque directe ad oculum more solito emissos credit , ideoq; vera objecti puncta C ac D eodem refert, ibidemq; adeo imaginem ejus videt.

§. III.

Cum vero in speculis planis , tanta & tam æquabilis (ut cum Hamelio l. 2. de Corp. anim. cap. 7. loquamur) sit radiorum reflexio , quam esset sublato omni speculo recta luminis ad oculum propagatio , ideo etiam imago tantum ultra speculum apparet, quantum est citra : dum enim v. gr. radii CF & CG (fig. 1.) e speculo piano reflectuntur , non magis illi tunc per specularis corporis politiem coguntur vel disperguntur , quam si non reflexi in recta linea à c ad E & K processissent : atque sic quia levitatem & planitatem speculi caussam hujus phænomeni esse videmus , neque distantiam , nec motum nec positum aliquid immutare posse in propatulo est ; imo si dato quocunque objecti oculiq; positu , radios CFE & CGK ab illo adhunc reflexos , juxta regulas §. 6. cap. II. tradi-

traditas, decenter & accurate quæramus, partesque eorum reflexas F E & G K retrorsum continuemus usque ad mutuum concursum in c; demonstratione oculari deprehendemus, captam circino distantiam c A (loci scilicet imaginis putaticii à speculi tergo) æqualem esse intervallo A C, (objetti nempe ante speculum positi) & sic in cæteris.

§. IV.

Notanter autem in §. 2. c. 1. diximus, necesse esse ut specula sint perfecte plana: haud enim diffitemur, dari ejusmodi specula, minutiora præsertim, quæ objectorum imagines proprius multo a tergo speculi repræsentant. Verum enim vero, si recte contemplabimur illa, non plana sed incurvata paullo esse reperiemus, adeoq; ad convexa magis accedere, eorumq; naturam induere. Idem quoque accidit in speculis convexis ac cavis, quæ non perfecte sunt sphærica, nam & hæc aliter nobis phænomena sistunt, quam quæ perfectarum sphærarum sunt segmenta, de quibus nobis hic sermo est.

§. V.

Ad convexa quod attinet specula, varie licet illa repræsentent circa locum phænomena, haud tamen ita difficulter illa ex generali fundamento erunt explicanda: objecto enim CD, fig. 3. in speculum in F, G H & I radiante, reflectuntur & hi radii ad angulos æquales, atque pupillam subeunt in E & K, qui retro produci concurrunt in c & d, ibique objectum spectandum præbent. Quare vero tam cito radii hoc in casu, & tam prope pone speculum coincidunt, in caussa est, quod, quando in sphæricum corpus incidentes juste reflecti & pupillam ingredi velint, in superficie speculi admodum coarctari ipsos & pressius multo in puncta F & G, H & I,

tum singula singulis, tum bina binis, multo viciniora, quam in speculis planis, incidere oporteat; siquidem in distantiora incidentes, reflexis suis portionibus F E & G K &c. ad oculum non excurrerent, sed ultra vel cis ipsum proveherentur: Id quod rem secundum reflexionum quærendarum regulas tentanti manifestum erit. Hoc modo vero quia radii bini quicunque, ex eodem punto C v. gr. egressi, C F & C G post reflexionem magis divergunt, suaque inclinatione mutua semper maiorem comprehendunt angulum & minus paralleli ad oculum accedunt, quam si e speculo plano, positis iisdem circumstantiis, ad eundem reflexi essent; (id quod patet ex fig. 6. ubi differentiam monstramus, inter eos radios qui plano speculo A B & convexo *a b* illidunt; hos nempe post reflexionem magis dispersos, minusq; parallelos, minores facientes angulos; illos magis parallelos & minus divergentes) ideo in illo radii retro producti in justæ distantiæ loco, in hoc vero citius propiusque concurrunt. Quo minores ergo fuerint radiorum incidentium, & consequenter maiores reflexorum, magis divergentium, anguli, eo propinquius semper imago intra speculum repræsentabitur: quo minora autem sive minoris sphæræ fuerint specula, eo minores quidem radii incidentes, sed eo maiores etiam reflexi facient angulos, & propterea (quia versus oculum magis divergunt, versus speculum autem magis convergunt, & consequenter citius coëunt) proprius obiecta speculo sistent.

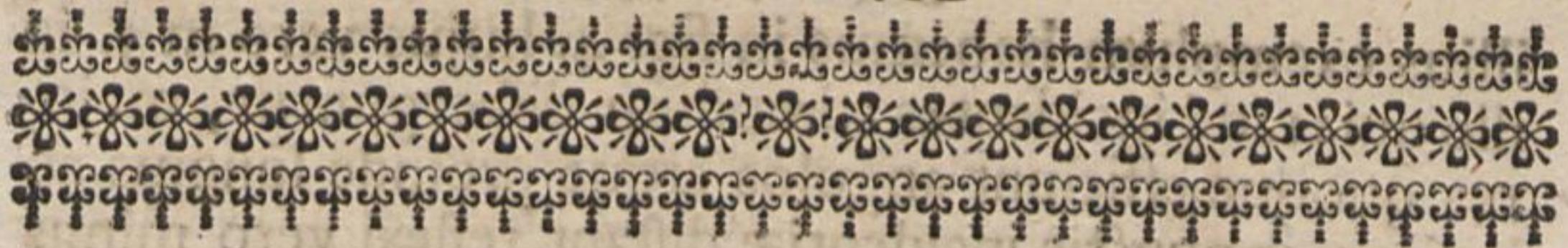
§. VI.

Seqvuntur jam phænomena quæ cavis exhibentur speculis, quæ ad duo genera reduci possunt, vel enim peritur locus imaginis pone speculum vel ante illud, illius

illius exemplum habemus in fig. 4. hujus vero in 5. in illo quia radii incidentes admodum disperguntur, majores quoque efficiunt angulos atque proinde longius ab invicem in punctis incidentiae distant, reflexi vero minus divergunt & ad parallelismum magis accedunt, ideoq; si retro producuntur, remotum valde imaginis locum designabunt. Et quia quo propius objectum centro L est, & a superficie speculi remotius, eo majorem divergentiam nanciscuntur radii reflexi, hinc etiam citius retro coeunt, ac propinquius semper objectum tergo speculi sistunt, usque dum æqualiter etiam tandemq; minus a speculo distet. Objecto vero & oculo post centrum constituto, uti in fig. 5. concurrunt radii reflexi intra ipsam speculi cavitatem, & quanto remotiora illa fuerint, eo propius objecti imago superficie speculi erit, ut adeo in illa ipsa natare videatur: patetque hinc simul etiam, cur inversa appareat imago. Cum enim radii qui e superiore objecti punto prodeunt inferius reflectantur, illi vero, ex inferiore, superius, (nam alii radii, incidentes ex punto C in speculi partem superiorem ad oculum sic positum nunquam reflectentur, nec ii qui ex punto D in partes inferiores incidunt; prout reflexos ad oculum ex regularum praescripto quærentibus patebit) necessum quoque est ut superior pars infra; inferior vero supra appareat.

*Tantum hac vice
&
GLORIA DEO.*

In-

Indolis egregiæ bonitatem illam ha&tenus à Te
esse, scio, cultam sedulitate pari.

Quo referasq; olim Venerabilem, ut ore, Parentem
moribus & studiis, Te studuisse, scio.

Et sic vel me unum, VEIEL doctissime, testem,
nescium adulari, plurium ad instar, habes.

At Tua, de Speculis, nunc Dissertatio clarè
exhibit Ingenii Lumen ubiq; Tui.

Te coràm, velut in Speculo, quando ergò videbit
(nomine ego hoc Illi gratulor) ipse Pater;
ex vero poterit, lètusq; lubensq; fateri:

Non procul à se quod distet Imago Sui.

*Clarissimo Dn. CANDIDATO,
Amico suo estimatissimo,
gratulabundus pos.*

Georgius Andreas Reutter.

'E,

EN ταργόνων γέμειστο πεθαμμάροις ήσαν αἴθλοι
 Αἰόλοι σὺ τοῖς γυμνασίοις· νίκαια θ' ὁ αἰέρας,
 Αὐτὸς ἀριστρῷ ἔμδυ δόσατ', ἴφθιμῳ καὶ αἰγανός,
 Ἡδὲ αἴθλα αἴφειλε βίη καὶ κάρπῃ χειρῶν.
 Τοῖς δὲ αἴγανιστησι τοιαῦτα αἴθλα ταργάται,
 Ἐκ κατίνοιο ὄρετε φεύγοντες φοίνικαν εὔαιδες,
 Ή πίτυ φεύγοντες βλαφρῆς χ' ἐλεοφρέποιο σελινώ,
 Άλλὰ τέως ἐπειδὸν κάματόν τε καὶ ἄλγεα πολλά.
 Βάν δὲ ἔμδυ εἰς αἴγανον, ἀμα δὲ εἰσεπι παλὺς ὄμιλος,
 Μυρίοις· αὖ δὲ ἵσσοντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἑθλοί.
 Οἱ δὲ τοτε πεῶτεν μὴν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν,
 Τοῖστα δὲ νύστης τέτατο δρόμοι· οἵ δὲ αἱμα πάντας
 Καρπαλίμως ἐπέτοντο κανίσυτες πεδίοισι.
 Οἱ δὲ παλαισμοσιώης αἰλευεινῆς πειρήσαντε,
 Καὶ ταῖς γυμνασίαις ταρφερέσατο οἵτις ἐτύχη,
 Τῇσιν ἕοικε νέον τὰ αἴθλια καλέ αὐτέοντα.
 Οἱ τοῖς τὰς μάστις ποιέοντες σιωπήσει,
 Καὶ τοῖς βιβλίοις ταρσκείμδυοι, ὄφει γίνωνται
 Παιδεῖσι κατὰ πᾶσαν ἐς ἐξησκημάτων ἄκρον.
 Τάτων μὴν μᾶλλον ταρσικαλέα αἴθλα ἔχεον.
 Κλειτέων παιδεῖσι, ίμισι τε κλέος τε μέγιστον,
 Καὶ νῦν δὲ ξυμπᾶσιν τούτοις χθόνα παλυβίταιεν,
 Οἰκείων ιδὲ δύζενίσι, οὐλέου τε φόως τε,
 Ἡδὲ ἐπιτροχαίδης κάλιον, αὖ δὲ τοῖς ἐαυτῷ
 Τῇσι τούτοις Αἴγανάτοις θεῖς δύξαντο γένεδα.
 Οὐδὲ μὲν γέρε τότε ἐσκεν αἴπερ κρετεροῖο πόνοις.
 Τῇσι δὲ δρετῆς ιδρῶται θεὸς ταρφαρόιτεν ἔτικε
 Αἴγανάτοις, μακρὸς δὲ καὶ ὅρθιοι οἷμοι εἰπάντιοι,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πεῶτεν· Επλεὼ δὲ εἰς ἄκρον ἴκηται,
 Ρηϊδίη δὲ πειζει πέλει, χαλεπή περ ἐγένετο.

C

Ταῦ

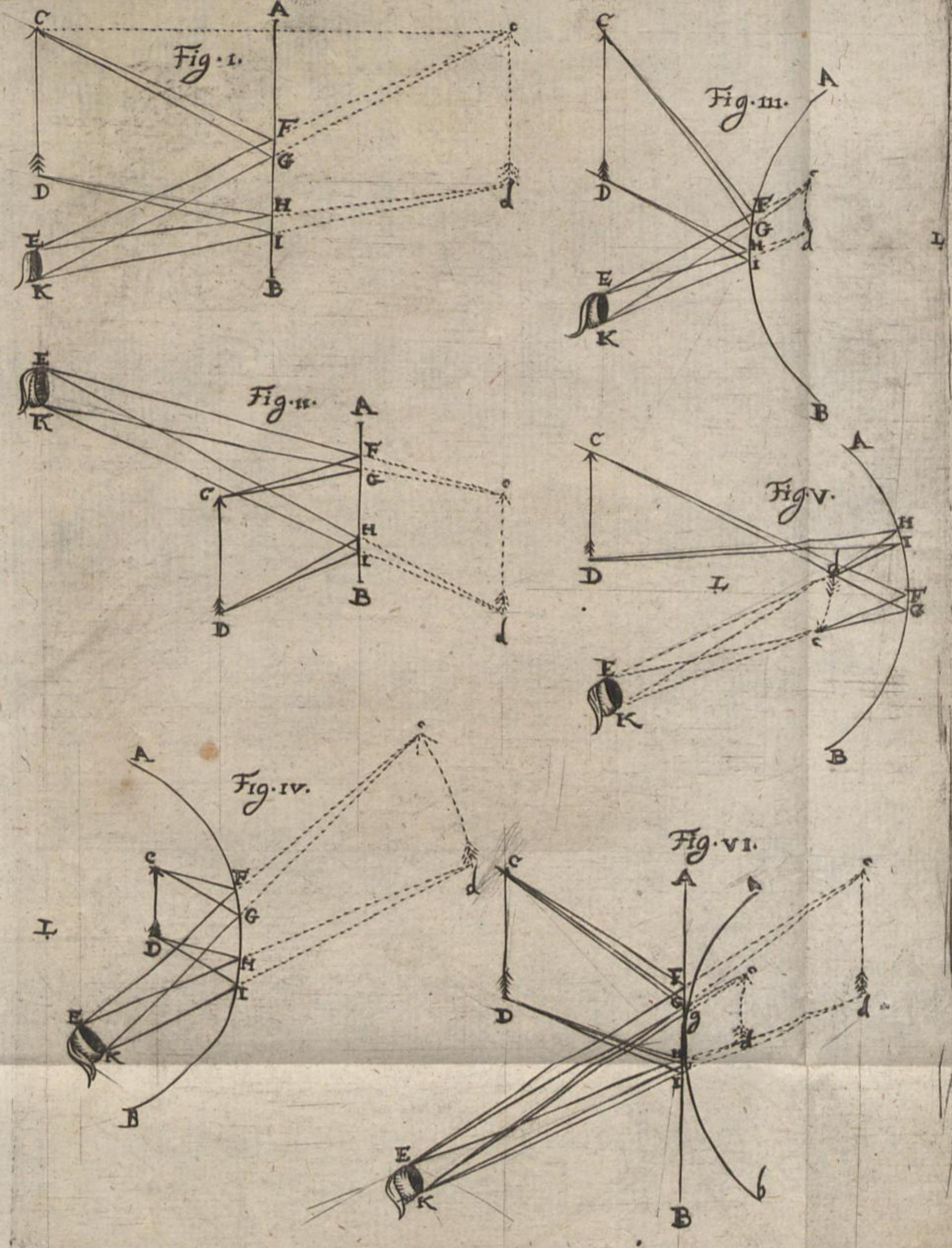
Τῶν καμάτων σὺ ἀφειδήσας, ὁ Φίλητος ἀδελφός,
 Ἡδὲ σὺ μυστίων τοῖς γυμνασίοις μεμηλώς,
 Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ πατέρος ἔμμημα ἄλλων,
 Μηδὲ γῆρας πατέρων αἰχμαλόμην, οἱ μέγ' ἀριστοί,
 Αὐτὸς πόνοιο σὲ καὶ πατέρης ποιδεύμηνα μίμνη
 Αγλαῖ ἀεθλα, πτισήμη μετάλη σιδαχήπ.
 Ήδὲ ἂ τώ μέχε κῦδος ιδε κλέος ἐθλὸν ἴπιδε.
 Πρὸς τόποις Θεὸς δύνειν ὅλοντε φύσισκοι,
 Τῆς Φιλομαθείης κλειτῆς μάλ' ἐοικέται μισθόν.

*Fratris καστρυκτῷ & longe amantissimo
 gratulabundus pangeb.
 Ulma.*

Christianus Ludovicus Veielius,
 Phil. Stud.

Opt. 166, 4.

Opt. 166, 4.

Opt. 166, 4.